

6.7.67, יום ה'

נסעתי עם פוליה לחצרים למפגן חיל האויר. מהזה נהדר, אבל אילו הייתי שר
במחון לא הייתי מרשה האקרובטיקה שאמנם המליאה את המסתכלים - אבל יכול היה לקרוח
אסון.

7.7.67, יום ו'

בא אצלי אהוד. שוחח עם האמפיור. "הוד קדושתו" לא השמיע כל התנגדות לכיבוש
ירושלים, אבל להתאונן על יחסנו למוסדות קטוליים כאילו היו מסיונרים. אין הקטולים
עוסקים בנסיונות להמרת דת לא אצל יהודים ולא אצל מוסלמים, פרט

8.7.67, שבת

באו אצלי עתונאי אמריקאי, *Joseph Graeg*, עם סימון. שאלו השאלות הרגילות -
על השטחים הכבושים (או המשוחררים), סיכויי שלום, יחס רוסיה, צרפת ועוד.

9.7.67, יום א'

עלינו לירושלים לשם הקונצרט של ליאונרד ברנשטיין על הר הצופים. אלמלא האבק -
היה הקונצרט מלבב ומקסים. נפגשתי עם הרבה ידידים ואישים שאיני בטלון דוד המלך.
אלמלא המסערה ושני שומרי ראשי לא היו נוחנים אף רגע אחד מנוחה בלחיצת ידים ובבקשת
חתימתי.

בערב ניגשתי לנשיא לפי הזמנתו. הייתי מבור שהוא רוצה לדבר אתי על רפי
ומפאי ושמחתי שטעיתי. דיבר אתי על המעשה שיש לעשות עכשיו בשעה היסטורית זו. סיפר
שחציע כמה הצעות על ישוב ירושלים העתיקה ואמרו לו שכל זאת כבר הצעתי אנכי.
וביקש ממני שאשוחח על כך עם האמריקנים שנמצאים פה: פינקלשטיין, קלוזניק, יעקב
בלוסטיין ואחרים. אמרתי לו שבשעה שיש לנו שתי משימות גורליות - יהודי ירושלים

ומביבחה מבלי למגוע בישוב הערבי ועליה גדולה מארצות הרווחה.

בשובי לירושלים סלפנחי לחיים צדוק שאני בה"א ואם הוא רוצה לראותי שיבוא

מיד. בא ואמר ששמע בדאגה שיש ספקות ברפי אם לשוב להתאחד - האיחוד הוא הדרך היחידה לפתור על קשיינו הפנימיים. לא צריך להציג כל הנאים. כשכולם יהיו בפנים - יסודר הכל.

אמרתי לו דעתי. אם כי שאיני אופטימי כשמעוץ ואלמוגי - איני מתנגד לאיחוד, אבל

אתן בעצמי לדבר - כשתוקם הנהגה ההולמה המדינה. בעיות השעה הגדולה - הן ישוב

ירושלים ומשיכת עליה גדולה וקליטתה. סמסלה זו - בצמרתה - דואגת בעיקר לעצמה ואין

לה החושש ולא אחריות ממלכתית. מעולם לא ראיתי העיקר בשם - אלא בחוכן. מפאי שהוא

עם שנחרקן מתוכנו. אין זה אלא אחא, ולא הייתי אף פעם חבר באחא ולא אהיה. אם תחודש

מפא"י - לא בשמה אלא בחכניה - אמצא מקומי שם. לכתחילה הייתי בעד דרך אחרת לחמורה:

גיוס וליכוד כל הכוחות הרוצים בשנוי משטר הבחירות, אחר כך ברשימת רשבים - כפי

שקרא לה ישראל כהן. פהאום אחדים מחברי חשקה נפשם בחזרה בלי תנאי. עכשיו הם כאילו

מציגים הנאים, והם מובטחים שרוב חברי מפאי יעמדו על צדם, אין אני שותף לבטחון זה -

איני רוצה להפריע לנסיון, אם יצליח - אשמח, אבל אתן יד אם שוב תקום מפאי להחיה,

ז"א אם תבוא הנהגה מחודשת. חברי סועים ותולים תקוות רבות בעובדה שחברי מפאי עזרו

בניגוד לגולדה, אשכול, יגאל אלון וגלילי - לסלק משרד הבטחון מאשכול ולמסרו לדיין.

זה הציל את המצב. אבל איני בטוח שאחרי "תום" המלחמה - ולדעתי היא לא תמה כלל -

יימצא הכוח בידי מפאי לשנות ההנהגה - והמלחמה לא תמה - כי רוסיה עמדה על מקור

כסלונה של מצרים - שהוא כשלון רוסיה, והכירה שאין לסמוך על מפקדים מצריים, ואין

זה מן הנמנע שלא רק נשק תזרים למצרים אלא גם מפקדים. צדוק העיר שממה עשה משגה

בדבריו על רוסיה. הסכמתי לדבר זה. אולם נצחוננו לא היה סופי, ומי יודע מהי נעמוד

במבחן חדש - בעוד שנה, בעוד חמש או עשר. הנשק כבר זורם למצרים. מצרפת כנראה לא

נקבל עוד נשק, ואיני בטוח שנקבל מאסריקה כל מה שדרוש לנו, ורוסיה תתן שגיאותיה,

ויחד עם נשק השלה מפקדים שינהלו את הצבא המצרי. הניבעל היה לו צבא של אספסוף,
אבל כאמן סמדרגה ראשונה הטיח אימון בצבאו - וניצח, עד שעמו בגד בו כי פחד מפניו.
סיב הצבא הלוי במפקדיו, ואין זה מן הנמנע שרוסיה השלה מפקדים - לאלפים, ותזרים
נשק לסעלה משיש לבו ואל נסתם יותר מדי על נצחוננו המופלא של ששה הימים.
ולכן דרושה לנו הנהגה אחראית שתראה שני הבעיות הגדולות: ישוב ירושלים העתיקה
וסביבותיה, מבלי לפגוע בישובה הערבי - וסידור עליה גדולה בשעת רצון, והנהגה
שדאגתה הראשית היא שמירת הכסא לא חעשה זאת.
השיחה נמשכה שעתיים - וכל אחד נשאר בדעתו הוא.

10.7.67, יום ב'

בבוקר בא שמעון. סיפרתי על שיחתי אמש עם צדוק. הוא מציע לי להיפגש עם חמשה
חכרי מפ"מ: סנסה, אבא חושי, עוזי פנרמן, חיים צדוק (הצעהי לו שישלח אחר במקום
צדוק) שכבר דיברתי אתו שרגא או בקר.
הישיבה ביום ד' 12.7.67, 8.30 בבוקר, הסכמתי.

אחרי שמעון הגיע אלי בנו של יוס' לה רוזנזפט - מנחם - הוא לומד עכשיו
באוניברסיטה בארה"ב, יבוא הנה לעשות דוקטורט. ביקש פגישה כי הוא רוצה לכתוב ספר
על ישראל.. אמרתי לו שיתקשר עם חיים ישראלי ויסדר לו פגישה.

- סיימתי היום קריאת הספר *Orbit of China* מאת הריסון סליסבורי.
ספר סלא ענין על ארצות המזרח הרחוק מסיאם ובורמה ועד סין ויפן. הוא מחזק הכרחי
על הטעות החמורה שעשתה אמריקה בהחרימה את סין הקומוניסטית ומקור הסכסוך שבין
סין ורוסיה.